

РЕШЕНИЕ

№ 43105

гр. София, 23.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 20 състав, в публично заседание на 03.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Рачкова

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **11317** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба, подадена от Л. С. С., ЕГН [ЕГН] от [населено място], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 25-5310-000047 от 27.07.2025 г. на началник група към ОД на МВР [населено място], група КПДГПА К., с която на основание чл. 22 от ЗАНН, вр. с чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП му е наложена принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“, и са отнети СРМПС №[ЕИК] и 2 броя табели [рег.номер на МПС] .

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена в противоречие с материалноправните разпоредби, необоснована и немотивирана, при съществено нарушение на административнопроизводствени правила и в противоречие с принципа на съразмерност. Жалбоподателят сочи, че на 27.07.2025 г. му е направена проверка от служители на МВР. При извършената проверка жалбоподателят е бил тестван за алкохол, като пробата е била отрицателна. Служителите на МВР поискали да му направят и проба за употреба на наркотични вещества, същият се съгласил да бъде тестван, тъй като е сигурен в себе си. Тестът е излязъл положителен по един от показателите, а именно за опиати. Жалбоподателят не е бил съгласен с резултата и е поискал да даде кръвна проба. Издаден му е АУАН и с полицейски патрул е закаран да даде кръвна проба. Със съставянето на АУАН са отнети СРМПС №[ЕИК] и 2 броя табели [рег.номер на МПС] . Жалбоподателят твърди, че издадената ЗППАМ надхвърля целите на закона. Претендират се направените по делото разности.

Ответникът - началник група към ОД на МВР [населено място], група КПДГПА К., не се явява и

не се представлява. Постъпило е писмено становище за неоснователност на жалбата. Излагат се доводи за законосъобразност на оспорения административен акт. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и моли съда за присъждане на минимално такова. Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не ангажира становище по жалбата.

Административен съд - София-град, Трето отделение, 20-ти състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не е спорно, че със заповед за налагане на ПАМ № 25-5310-000047 от 27.07.2025 г. на началник група към ОД на МВР [населено място], група КПДГПА К., с правно основание чл. 22 от ЗАНН, вр. с чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДВП, на жалбоподателя С., като собственик и водач на МПС - лек автомобил марка „Ф.“, модел „Фюжън“ с рег. [рег.номер на МПС], е наложена ПАМ - "прекръпяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“, и са отнети СРМПС №[ЕИК] и 2 броя табели [рег.номер на МПС].“ Заповедта е връчена на 09.10.2025 г. лично на жалбоподателя. В оспорената заповед е посочено, чрез препращане към АУАН Серия АД № 365937, че на 27.07.2025 г. около 18:50 ч., жалбоподателят е управлявал МПС – негова собственост, по АМ „С.“ при км 53+900 в посока на движение [населено място], като при извършена проверка водачът е изпробван за употреба на наркотични вещества и техни анализи с техническо средство Drager Drug Test 5000 с фабричен № ARMF - 0082, който в 19:06 ч. е отчел положителен резултат за употреба на опиати. На водача е издаден талон за медицинско изследване (ТИМ) № 0148790 за установяване употребата на наркотични вещества, с указан час на явяване в медицинско заведение до 30 минути като е закаран от служителите на МВР до Център за Спешна медицинска помощ – Филиал Д..

По делото е приета административната преписка по издаването на оспорената заповед. Към преписката е приложен цитираният АУАН Серия АД № 365937 от 27.07.2025 г., в който е изложена същата фактическа обстановка, както и в оспорената заповед. Приложен е талон за изследване № 0148790, в който е посочено, че водачът на автомобила е дал положителен резултат за опиати при тест за употреба на наркотични вещества и са дадени указания в срок от 30 минути да се яви за да даде кръвна проба.

В хода на съдебното производство допълнително са събрани писмени доказателства, а именно: Заповед № 277з-2056/10.10.2025 г., издадена от Директор на ОДМВР К.; Ф. за спешна медицинска помощ от 27.07.2025 г., в който е отбелязано вземането на кръвна проба за наркотични вещества или техните анализи на жалбоподателя в МЗ Център за Спешна медицинска помощ – Филиал Д.; представено от Директор на МИ-МВР, Заключение чрез Протокол за извършена експертиза № 25/ТЛ – 741, от което се установява, че във взетата от жалбоподателя кръвна проба не е установено наличието на наркотични вещества или техни анализи и Постановление от прокурор при РП [населено място], от което е видно, че наказателното производство по случая е прекратено поради липса на данни за извършено престъпление, след като е установено, че във взетата кръвна проба на Л. С. няма наличие на наркотични вещества и техните анализи.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Настоящият състав приема, че жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от надлежната страна, при наличието на правен интерес, срещу подлежащ на съдебно обжалване акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

При служебно извършената проверка за законосъобразност на оспорвания административен акт, настоящият съдебен състав констатира, че същият е постановен от компетентен орган, в

законоустановената форма, при спазване на административнопроизводствените правила.

Нормата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП предвижда, че принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 2б, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. С оглед цитираните разпоредби и приложените по делото Заповед № 277з-2056/10.10.2025 г. на Директора на ОД на МВР – К., съдът намира, че процесната заповед е издадена от компетентен орган. Със Заповед № 277з-2056/10.10.2025 г. на директора на ОД на МВР – К. са определени длъжностните лица, които могат да осъществяват контролна дейност по ЗДвП. В т. 2.2.1 от същата са посочени полицейските органи, сектор „Пътна полиция“ в ОД на МВР [населено място] от група „Контрол на пътното движение по главните пътища и автомагистрала“, като в случая издателят на процесната заповед полицейски инспектор И. Й. П. попада в кръга на определените. Предвид изложеното, съдът намира, че процесната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите материална и териториална компетентност.

Спазена е законоустановената форма, като е налице посочване на фактическите и правни основания за издаването ѝ. Актът за прилагане на ПАМ съдържа необходимите реквизити, визирани в разпоредбата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП, вр. с чл. 59, ал. 2 АПК, в т.ч. процесната заповед е мотивирана. В същата са посочени изчерпателно установените от прилагания мярката обстоятелства, правното основание и в конкретният случай е разпореден правен резултат, който е следствие на посочените в ПАМ факти и обстоятелства и който се вписва в нормата на чл. 171, т. 1, буква "б" от ЗДвП. Съдът намира, че при издаването ѝ не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, ограничаващи правото на защита на лицето.

При издаването ѝ обаче е допуснато нарушение на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. "б" ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година.

Посочената ПАМ се прилага на водач, който управлява МПС след като е употребил наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест; който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство или тест; или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване.

От събраните по делото доказателства се установява, че на 27.07.2025 г. около 18:50 ч., жалбоподателят е управлявал МПС - лек автомобил марка „Ф.“, модел „Фюжън“ с рег. [рег.номер на МПС], по АМ „С.“ при км 53+900 в посока на движение [населено място], като при извършена проверка водачът е изпробван за употреба на наркотични вещества и техни аналози с техническо средство Drager Drug Test 5000 с фабричен № ARMF - 0082, който в 19:06 ч. е отчетена употреба на наркотични вещества или техните аналози, а именно опиати – нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1, предложение второ от ЗДвП, като той не е приел отчетения резултат от теста и

му е издаден талон за медицинско изследване № 0148790, връчен в 19:25 ч. на 27.07.2025 г., като между страните няма спор, че същият е съпроводен от служителите на РУ Д. до ФСМП Д., където е дал кръвна проба.

Съгласно чл. За от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози (Наредба № 1 от 19.07.2017 г.), установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища /доказателствен анализатор/, или с медицинско и химическо лабораторно изследване, а на употребата на наркотични вещества или техни аналози – с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест - т. 1; лицето не приема показанията на техническото средство или теста - т. 2; физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест-т. 3.

В случая е налице хипотезата на т. 2 – лицето не приема показанията на теста, който му е направен, поради което и съгласно чл. За от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. установяването на употребата на наркотични вещества или техни аналози следва да бъде извършено с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване. От приложения по делото на Протокол за извършена експертиза с № 25/ ТЛ – 741 от 03.10.2025 г. се установява, че в кръвта на Л. С. С. не се констатира наркотични вещества или техни аналози.

Съгласно чл. 6, ал. 9 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози се установява въз основа на показанията на техническото средство за установяване концентрацията на алкохол в кръвта или на теста за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози в случаите на отказ на лицето да подпише или да получи талона за изследване, при невявяване в определения срок на посоченото място или при отказ за изследване с доказателствен анализатор и/или за даване на проби за изследване. В случая не следва да се приемат резултатите от направения тест с техническо средство Drager Drug Test 5000 с фабричен № ARMF – 0082, тъй като от доказателствата по делото е видно, че жалбоподателят е подписал и е получил талона за изследване, дал е кръвна проба и видно от представеното по делото заключение, съдържащо се в Протокол за извършена експертиза с № 25/ ТЛ – 741 от 03.10.2025 г., категорично се установява, че жалбоподателят не е употребявал наркотични вещества. Въпросът за административнонаказателната отговорност на водача е комплексен и зависи от кумулативното наличие на всички обективни и субективни елементи от състава на съответното престъпление или нарушение, респ. отсъствието на законови пречки за нейната реализация. В настоящия случай е установено ново обстоятелство, а именно липсата на наркотични вещества в кръвта на жалбоподателя към датата на проверката – 27.07.2025 г., което следва да бъде взето предвид при решаване на делото съгласно чл. 142, ал. 2 от АПК. Това е така, защото резултатите от кръвната проба, съдържащи се в представения по делото протокол № 25/ТЛ-741 от 03.10.2025 г., отразяват липса на наркотични вещества в кръвта му към момента на управление на МПС. Отсъствието на наркотични вещества в кръвта на жалбоподателя към релевантния за административния акт момент – 27.07.2025 г. макар и по-късно установен чрез прилагане на надлежащия метод за изследване на кръвните проби по чл. 23, ал. 2 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г., оборват фактическите установявания посочени в оспорената заповед. В тежест на административния орган е да докаже, че са налице предпоставките за издаване на оспорения акт, включително наличие на извършено административно нарушение за предотвратяването и преустановяването, на което е приложена принудителната административна мярка. В случая такова не е направено по

делото, а напротив, доказателствата по делото оборват фактическите основания за налагането на спорната мярка, поради което същата като незаконосъобразна следва да бъде отменена.

Целта на принудителната административна мярка е осигуряване на безопасността на движението по пътищата и преустановяване на административните нарушения, съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 2а ЗДвП, а в случая не се установи по предвидения ред, че жалбоподателят е управлявал МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози, т. е. не е налице административно нарушение, за преустановяване на което да е необходимо прилагане на ПАМ.

Предвид гореизложеното, заповедта за прилагане на ПАМ е издадена при отсъствието на фактическите предпоставки за това и в противоречие на материалния закон, поради което същата следва да бъде отменена, като незаконосъобразна.

С оглед изхода на спора на ответната страна разноски не следва да се присъждат. На жалбоподателя, макар и своевременно претендирани, също не следва да се присъждат разноски по делото, тъй като липсват доказателства, че посочената в Договора сума е реално платена. В хода на производството е постъпила молба от жалбоподателя, съдържаща искане за присъждане на разноски, за което е представен Договор между него и адв. А. Г., с предмет: консултиране и изготвяне на жалба до АССГ. В същия е договорено възнаграждение в размер на 300 лева, „платими при подписване на настоящия договор“, но не е посочен начинът на плащане. Съгласно т. 1 от Тълкувателно решение № 6/2012 г., постановено по тълкувателно дело № 6/2012 г. на ОС на Гражданска и Търговска колегия на ВКС, съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението, което се доказва като в договора се вписва начинът на плащане – ако е „по банков път“, задължително се представят доказателства за плащането – платежен документ, а ако е „в брой“, то този факт следва да бъде отразен в договора за правна помощ и в този случай ще има характера и на разписка. В случая няма посочване на начина на плащане договореното възнаграждение, в т.ч липсва отбелязване „в брой“, няма и представени доказателства за плащане на посочената сума от 300 лева, поради което на жалбоподателя разноски не следва да се присъждат.

Водим от горното, Административен съд - София-град, Трето отделение, 20-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-5310-000047 от 27.07.2025 г. на началник група към ОД на МВР [населено място], група КПДГПА К., с която на основание чл. 22 от ЗАНН, вр. с чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП, на Л. С. С., ЕГН [ЕГН] от [населено място], е наложена принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“, и са отнети СРМПС №[ЕИК] и 2 броя табели [рег.номер на МПС].

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Л. С. С., ЕГН [ЕГН] от [населено място] за присъждане на разноски. Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.,

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: